

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU MÄÄRUS (kuues koda)

3. juuli 2014*

Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 ja artikkel 94 — Piisavate täpsustuste puudumine põhikohtuasja faktilise ja õigusliku tausta kohta ja põhjuste kohta, mis selgitavad, miks eelotsuse küsimusele vastamine on vajalik — Ilmselge vastuvõetamatus

Kohtuasjas C-19/14,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Sozialgericht Duisburg'i (Saksamaa) 17. detsembri 2013. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 16. jaanuaril 2014, menetluses

Ana-Maria Talasca,

Angelina Marita Talasca

versus

Stadt Kevelaer,

EUROOPA KOHUS (kuues koda)

koosseisus: koja president A. Borg Barthet, kohtunikud M. Berger (ettekandja) ja S. Rodin,

kohtujurist: N. Wahl,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi põhistatud määrusega vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõikele 2,

on teinud järgmise

määruse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab sotsiaalseadustiku II osa § 7 lõike 1 punkti 2 kooskõla liidu õigusega ja eelkõige diskrimineerimise keelu põhimõttega.
- 2 See taotlus esitati kohtuvaidluses, mille poolteks on ühelt poolt Ana-Maria Talasca ja tema tütar Angelina Marita Talasca ja teiselt poolt Stadt Kevelaer (Kevelaeri linn) ja mis puudutas selle linna tööhõiveameti (edaspidi „Jobcenter”) keeldumist maksta neile teatud sotsiaalhüvitisi.

* Kohtumenetluse keel: saksa.

Saksa õiguslik raamistik

- 3 Sotsiaalseadustiku (Sozialgesetzbuch) II osa (edaspidi „SGB II”) § 7 pealkirjaga „Hüvitise saajad” on sätestatud:

„(1) Käesoleva osa alusel makstavad hüvitised on mõeldud isikutele, kes

1. on saanud 15-aastaseks, kuid ei ole veel ületanud §-s 7a sätestatud vanusepiiri,
2. on töövõimelised
3. vajavad abi ja
4. elavad alaliselt Saksamaa Liitvabariigis (töövõimelised hüvitise saajad). Hüvitise saajate hulgast on välistatud:
  1. välismaalased, kes ei ole Saksamaa Liitvabariigis töötajad ega füüsilisest isikust ettevõtjad ning kellel tulenevalt liidu kodanike vaba liikumise seaduse (Freizügigkeitsgesetz/EU) § 2 lõikest 3 ei ole õigust vabalt liikuda, ja nende pereliikmed nende riigis viibimise esimese kolme kuu jooksul,
  2. välismaalased, kelle elamisõigus on üksnes põhjendatud töö otsimisega, ja nende pereliikmed,

[...]

Teise lause punkt 1 ei kehti välismaalaste suhtes, kes elavad Saksamaa Liitvabariigis elamisloa alusel, mis on väljastatud vastavalt elamisõiguse seaduse 2. peatüki 5. jaole. Elamisõigust reguleerivad sätted jäävad kehtima muutumatul kujul.

[...]”

- 4 Sozialgericht Duisburgi poolt 7. veebruaril 2014 Euroopa Kohtule esitatud menetluskohaldamisest pealkirjaga „17. detsembri 2013. aasta kohtumäärust puudutavate asjaolude ülevaade” ilmneb, et liidu kodanike vaba liikumise seaduses (Freizügigkeitsgesetz/EU) on sätestatud, et töötajad säilitavad töötaja või füüsilisest isikust ettevõtja staatuse kuus kuud pärast töösuhte lõppu.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 5 Eelotsusetaotlusest ja 7. veebruaril 2014 esitatud menetluskohaldamisest ilmneb, et A-M. Talasca on Rumeenia kodanik.
- 6 1. juulil 2007 lahkus ta Rumeeniast, et asuda elama Kevelaeri linna (Saksamaa).
- 7 Migratsiooniamet (Ausländerbehörde) väljastas 27. oktoobril 2010 A-M. Talascale liidu kodaniku elamisõigust tõendava elamisloa (Freizügigkeitsbescheinigung), mis kehtis üksnes töö otsimiseks.
- 8 23. maist kuni 23. novembrini 2011 töötas A-M. Talasca ühes aiandis töökohal, millele kehtis kohustuslik sotsiaalkindlustus.
- 9 1. detsembrist 2011 kuni 19. jaanuarini 2012 sai A-M. Talasca töötushüvitist (Arbeitslosengeld I, edaspidi „Alg I”). Oma vähest sissetulekut arvestades palus ta Kevelaeri Jobcenterilt, mis on pädev riiklik asutus töötajate hüvitiste valdkonnas, SGB II alusel hüvitist alates 1. jaanuarist 2012.
- 10 Talle määrati see hüvitis kuni 23. maini 2012.

- 11 Sama hüvitise maksmine kuni 23. maini 2012 määrati ka A-M. Talasca tütrele, kes oli sündinud 11. märtsil 2012.
- 12 Leides, et neil on õigus nimetatud hüvitisi saada ka pärast 23. maid 2012, sest vastasel juhul rikutaks „Euroopa õiguse” sätetes ette nähtud diskrimineerimise keeldu, esitasid A-M. Talasca ja tema tütar kaebuse Sozialgericht Duisburgi.
- 13 Eelotsusetaotluse esitanud kohus rõhutab tema lahendatavas vaidluses ilmnenud küsimuse olulisust seoses rea sarnaste kohtuasjadega, mida see kohus menetleb.
- 14 Neil asjaoludel otsustas Sozialgericht Duisburg menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:
  - „1. Kas [SGB II] § 7 lõike 1 teine lause on kooskõlas [liidu] õigusega?
  2. Kui sellele küsimusele vastatakse eitavalt, siis kas Saksamaa Liitvabariik peab kehtivat õigust muutma või tuleneb sellest vahetult teistsugune õiguslik olukord, ja kui, siis milline?
  3. Kas [SGB II] § 7 lõike 1 teine lause jääb kehtima kuni (vajadusel) nõutava muudatuse tegemiseni Saksamaa Liitvabariigi ametiasutuste poolt?”

Eelotsusetaotluse vastuvõetavus

- 15 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõikes 2 on märgitud, et kui taotlus või hagi on ilmselgelt vastuvõetamatu, võib Euroopa Kohus, olles kohtujuristi ära kuulanud, igal ajal ja ilma menetlust jätkamata lõpetada kohtuasja põhistatud määrusega.
- 16 Väljakujunenud kohtupraktika järgi ei ole Euroopa Kohtul ELTL artikli 267 alusel algatatud menetluse raames õigust otsustada siseriikliku õigusakti sätete EL õigusele vastavuse üle. Euroopa Kohus on siiski pädev esitama eelotsusetaotluse esitanud kohtule kõik liidu õiguse tõlgendamise juhtnöörid, mis võimaldavad viimasel hinnata nimetatud normide kooskõla tema menetluses oleva kohtuasja lahendamisel (vt eelkõige kohtuotsused Fendt Italiana, C-145/06 ja C-146/06, EU:C:2007:411, punkt 30, ja KGH Belgium, C-351/11, EU:C:2012:699, punkt 17, ja kohtumäärus Mlamali, C-257/13, EU:C:2013:763, punkt 17).
- 17 Tuleb siiski meelde tuletada, et ELTL artikliga 267 kehtestatud koostöö raames eeldab vajadus anda ühenduse õiguse tõlgendus, millest oleks küsimuse esitanud siseriiklikule kohtule kasu, seda, et siseriiklik kohus on määratlenud faktilise ja õigusliku raamistiku, millega seoses eelotsusetaotluse küsimused on esitatud, või vähemalt selgitab faktilisi hüpoteese, millele need küsimused põhinevad (vt eelkõige kohtuotsused Centro Europa 7, C-380/05, EU:C:2008:59, punkt 57, ja Mora IPR, C-79/12, EU:C:2013:98, punkt 35, ning kohtumäärused Augustus, C-627/11, EU:C:2012:754, punkt 8, ja Mlamali, EU:C:2013:763, punkt 18).
- 18 Nimelt on Euroopa Kohus pädev otsustama ühenduse õigusnormide tõlgenduse või kehtivuse üle üksnes nende asjaolude põhjal, mis siseriiklik kohus on talle esitanud (vt kohtuotsus Eckelkamp jt, C-11/07, EU:C:2008:489, punkt 52, ning kohtumäärused SKP, C-433/11, EU:C:2012:702, punkt 24, ja Mlamali, EU:C:2013:763, punkt 19).
- 19 Samuti on Euroopa Kohus rõhutanud, kui oluline on siseriiklikul kohtul esitada täpsed põhjused, miks ta kahtles liidu õiguse tõlgenduses ja pidas vajalikuks esitada Euroopa Kohtule eelotsuse küsimused (vt selle kohta eelkõige kohtuotsused ABNA jt, C-453/03, C-11/04, C-12/04 ja C-194/04, EU:C:2005:741, punkt 46, ja Mora IPR, EU:C:2013:98, punkt 36, ning kohtumäärus Mlamali, EU:C:2013:763, punkt 20).

- 20 Nimelt, kuna eelotsusetaotlus on aluseks Euroopa Kohtus toimuvale menetlusele, siis on tingimata vajalik, et siseriiklik kohus selgitaks ise eelotsusetaotluses põhikohtuasja faktilist ja õiguslikku raamistikku ja vähemalt mingil määral nende ühenduse õigusnormide valiku põhjusi, mille tõlgendamist ta taotleb, ning seost, mis tema hinnangul on vastavate ühenduse õigusnormide ja kohtuasjas kohaldatavate siseriiklike õigusnormide vahel (vt selle kohta eelkõige kohtuotsused *Asemfo*, C-295/05, EU:C:2007:227, punkt 33, ja *Mora IPR*, EU:C:2013:98, punkt 37, ning kohtumäärused *Laguillaumie*, C-116/00, EU:C:2000:350, punktid 23 ja 24, ja *Mlamali*, EU:C:2013:763, punkt 21).
- 21 Need nõuded eelotsusetaotluse sisu kohta on otsesõnu esitatud Euroopa Kohtu kodukorra artiklis 94, mida eelotsusetaotluse esitanud kohus peaks ELTL artikli 267 järgse koostöö raames teadma ning millest ta peab rangelt kinni pidama.
- 22 Ühtlasi peab meelde tuletama, et ELTL artikkel 267 ei kujuta endast õiguskaitsevahendit nendele isikutele, kes on siseriiklikus kohtus arutlusel oleva asja poolteks, ning seega ei piisa pelgalt ühe poole väitest, et kohtuvaidlus tõstatab liidu õiguse kehtivuse küsimuse, selleks, et asjaomane kohus peaks arvama, et küsimus on üles kerkinud ELTL artikli 267 tähenduses. Järelikult ainuüksi asjaolu, et siseriiklikus kohtus on vaidlustatud liidu õigusakti kehtivus, ei ole iseenesest piisav, et õigustada Euroopa Kohtule eelotsuse küsimuse esitamist (vt kohtuotsused *IATA ja ELFAA*, C-344/04, EU:C:2006:10, punkt 28, ning *Ascafor ja Asidac*, C-484/10, EU:C:2012:113, punkt 33, kohtumäärused *Adiamix*, C-368/12, EU:C:2013:257, punkt 17, ja *Mlamali*, EU:C:2013:763, punkt 23).
- 23 Lisaks tuleb selles osas rõhutada, et eelotsusetaotluses esitatud teave võimaldab mitte üksnes Euroopa Kohtul anda tarviliku vastuse, vaid annab ka liikmesriikide valitsustele ja teistele huvitatud isikutele võimaluse esitada Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 23 alusel oma seisukohad. Euroopa Kohtu kohustus on tagada, et see võimalus säilib, arvestades asjaolu, et viidatud sätte alusel toimetatakse huvitatud pooltele kätte vaid eelotsusetaotlused (vt eelkõige kohtuotsus *Holdijk jr*, 141/81-143/81, EU:C:1982:122, punkt 6, kohtumäärused *Laguillaumie*, EU:C:2000:350, punkt 14; *Augustus*, EU:C:2012:754, punkt 10, ja *Mlamali*, EU:C:2013:763, punkt 24).
- 24 Käesolevas asjas tuleb märkida, et käsitletav eelotsusetaotlus ei vasta siinse kohtumääruse punktides 16-22 esitatud nõuetele.
- 25 Mis puudutab esimest küsimust, siis tuleb esmalt märkida, et eelotsusetaotluses ei ole ühtegi juhist põhikohtuasja faktilise raamistiku kohta. Eelotsusetaotluse esitanud kohus edastas alles 7. veebruaril 2014 Euroopa Kohtusse saabunud dokumendis pealkirjaga „17. detsembri 2013. aasta kohtumäärust puudutavate asjaolude ülevaade” teatud andmeid, mis on siiski ebapiisavad, et hinnata eelkõige A-M. Talasca kui töötaja seisundit.
- 26 Seejärel tuleb märkida, et puudub ka mis tahes teave siseriikliku õigusliku raamistiku kohta, välja arvatud pelk viide teatud sätetele, mille sõnastust ei ole siiski kuskil esitatud. Mis puudutab SGB II § 7 lõike 1 teist lauset, mis näeb ette mitu alust keelduda välismaalasest töötajale hüvitise maksmisest, siis on eelotsusetaotluse esitanud kohus üksnes osundanud neile keeldumispõhjustele tervikuna, täpsustamata siiski, milline neist on kohaldatav selles kohtus pooleliolevale vaidlusele.
- 27 Lõpuks, ehkki eelotsusetaotluse esitanud kohus palub tõlgendada liidu õiguse sätteid, ei esitanud ta ühtegi täpsustust selle kohta peale 7. veebruaril 2014 esitatud menetlusdokumendis toodud viite A-M. Talasca kaebuses sisalduvatele märkustele, milles on öeldud „Euroopa õiguse sätetes ette nähtud diskrimineerimise keeld”.
- 28 Lisaks palub eelotsusetaotluse esitanud kohus otsustada, kas SGB II § 7 lõike 1 teine lause on kooskõlas „Euroopa Ühenduse” õigusega, selgitamata siiski, miks ta leiab, et liidu õiguse tõlgendus on talle põhikohtuasja lahendamiseks vajalik või kasulik; ja eelkõige ilma, et ta selgitaks, mis seos on liidu õiguse ja selles kohtuasjas kohaldatavate siseriiklike õigusnormide vahel. Siseriiklik kohus piirdub üksnes viitega põhikohtuasjas esitatud kaebusele, mille kohaselt „hüvitiseõiguse välistamine SGB II § 7

lõike 1 teise lause alusel rikub Euroopa õiguse sätetes ette nähtud diskrimineerimise keeldu". Eelotsusetaotluse esitanud kohus rõhutab ise, et põhikohtuasi on näidiskohtuasi, kuna see siseriiklik kohus menetleb suurt hulka sarnaseid asju.

- 29 Niisiis, eelkõige ei esita see kohus ühtegi asjaolu põhikohtuasja kaebajate taotletud sotsiaalhüvitiste laadi kohta, mis võimaldaks kindlaks määrata, kas need kuuluvad nende liidu õiguse sätete kohaldamisalasse, mis keelavad diskrimineerimist. Selles kontekstis ei esita eelotsusetaotluse esitanud kohus piisavalt asjaolusid, mille alusel kindlaks määrata A-M. Talasca ja tema tütre konkreetset olukorda, et Euroopa Kohus saaks võrrelda seda nende isikute olukorraga, kes nimetatud sotsiaalhüvitisi saavad.
- 30 Selles olukorras ei ole siseriiklik kohus teinud Euroopa Kohtule võimalikuks veenduda, et küsimuse aluseks oleva faktilised hüpoteesid kuuluvad tegelikult ka liidu õiguse kohaldamisalasse, mille tõlgendust palutakse, ega üldisemalt anda kasulikku ja usaldusväärset vastust (vt kohtumäärused Augustus, EU:C:2012:754, punkt 14, ja Mlamali, EU:C:2013:763, punkt 32).
- 31 Seetõttu tuleb järeldada, et esimene eelotsuse küsimus on ilmselgelt vastuvõetamatu.
- 32 Kuna esimene küsimus on ilmselgelt vastuvõetamatu, siis on ära langenud teise ja kolmanda küsimuse ese.
- 33 Kõiki eelnevaid kaalutlusi arvestades tuleb lähtuvalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõikest 2 asuda seisukohale, et käesolev eelotsusetaotlus on ilmselgelt vastuvõetamatu.

Kohtukulud

- 34 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kuues koda) otsustab:

Sozialgericht Duisburgi (Saksamaa) 17. detsembri 2013. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus on ilmselgelt vastuvõetamatu.

Allkirjad